Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj Gž-3945/2020-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sutkinja Svjetlane Pražić predsjednice vijeća, Filke Pejković članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Dubravke Srečec Fletko članice vijeća, u izvanparničnom predmetu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača I. M., iz V. G., OIB: …, odlučujući o žalbi vjerovnika Z. –S. d.o.o. Z., OIB: …, u svojstvu upravitelja Suvlasnika stambene zgrade, kojeg zastupa punomoćnica T. M., odvjetnica u Z., izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj 17 Sp-6/2020 od 6. listopada 2020., u sjednici vijeća održanoj 4. studenoga 2020.,

r i j e š i o j e

1. Odbija se žalba vjerovnika Z.-S. d.o.o. iz Z. kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj 17 Sp-6/2020 od 6. listopada 2020.

2. Svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda u točki I izreke otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača I. M., iz V. G., OIB: …, dok je točkom II izreke zaključen jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača i točkom III izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike i osnove za plaćanje navedene u toj točki izreke rješenja.

Protiv navedenog rješenja pravovremenu i dopuštenu žalbu podnosi vjerovnik Z.-S. d.o.o. iz Z., zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 – dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 381. ZPP-a koji se primjenjuje na temelju čl. 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17

– dalje: SZ) u vezi s čl. 23. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" broj 100/15 i 67/18 - dalje: ZSP).

Vjerovnik u žalbi navodi da se odredbe Zakona o stečaju potrošača ne mogu primijeniti na tražbinu vjerovnika koja se odnosi na zajedničku pričuvu, jer da se radi o zakonskoj obvezi suvlasnika nekretnine temeljem odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 - dalje: ZV) pa da se primjenom odredbe čl. 4. st. 2. ZSP-a potrošačem smatra svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. Stoga smatra da je sud prvog stupnja protivno odredbama ZSP-a neosnovano oslobodio potrošača od podmirenja zakonske obveze plaćanja zajedničke pričuve.

Vjerovnik nadalje navodi da je plaćanje zajedničke pričuve imovina svih suvlasnika pa da je stoga povrijeđeno i načelo jednakosti vjerovnika.

Tvrdi nadalje vjerovnik da tijekom postupka nije utvrđeno poštenje odnosno nepoštenje potrošača glede raspolaganja pokretninama pa da stoga rješenje suda prvog stupnja nema razloga o odlučnim činjenicama i da se samim time postoji proturječnost u obrazloženju rješenja suda prvog stupnja, zbog čega je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a. Naime, obrazlaže vjerovnik da sud prvog stupnja navodi da potrošač od pokretnina ima evidentirana dva osobna automobila marke Daewoo i Alfa Romeo i da su odjavljena te da njihova vrijednost iznosi 0,00 kn, a da sud prvog stupnja ne obrazlaže kako su te činjenice utvrđene.

Nadalje vjerovnik tvrdi da stoga sud prvog stupnja nije postupao sukladno odredbi čl. 79.f st. 2. ZSP-a jer da je bio dužan utvrditi vrijednost imovine potrošača kao i raspolaganja imovinom koja je potrošač poduzeo u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača putem Financijske agencije (dalje: Fina) koja je ovlaštena podatke o imovini potrošača pribavljati od Ministarstva, Porezne uprave i drugih tijela i osoba koje vode evidencije o imovini potrošača. Stoga smatra vjerovnik da pobijano rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama jer da nije utvrđeno da li je potrošač nepošteno raspolagao pokretninama, a posljedično tome da li je imovina potrošača veća ili manja od 10.000,00 kn.

Smatra vjerovnik da evidentirane neizvršene osnove koje su navedene u točki III izreke pobijanog rješenja nisu trajale neprekidno duže od tri godine, jer da je vidljivo da su nastale u razdoblju od 2018. do 2020. Predložio je da se pobijano rješenje ukine i obustavi jednostavni postupak ili da se rješenje ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak te da se vjerovniku nadoknade troškovi žalbenog postupka.

Žalba nije osnovana.

Nisu osnovani žalbeni navodi vjerovnika da je sud prvog stupnja počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, jer pobijano rješenje nema nedostataka i isto se može ispitati te nadalje razlozi iz rješenja nisu proturječni stanju spisa. Također, pazeći po službenoj dužnosti na postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. ZPP-a, utvrđeno je da nije počinjena niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, koja bi utjecala na zakonitost donesene odluke.

Nisu osnovani žalbeni navodi vjerovnika da se potrošač ne može osloboditi plaćanja zajedničke pričuve jer da se radi o zakonskoj obvezi, budući da prema čl. 77. st. 1. u vezi s čl. 79.o ZSP-a potrošaču se može uskratiti oslobođenje samo od obveza koje su u toj odredbi taksativno navedene, a tražbina po osnovu zajedničke pričuve nije izuzeta obveza iz čl. 77. st. 1. ZSP-a pa u odnosu na tu obvezu potrošač može biti oslobođen od plaćanja.

Naime, u odredbi čl. 77. st. 1. ZSP-a je propisano da rješenjem o oslobođenju od preostalih obveza potrošač se ne može osloboditi zakonske obveze na uzdržavanje djece, roditelja i drugih osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati, vraćanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom ili prekršajem, naknade štete nastale kaznenim djelom ili prekršajem i naknade štete zbog smrti ili teže tjelesne ozljede.

Nisu osnovani žalbeni navodi vjerovnika da sud prvog stupnja nije utvrdio relevantnu činjenicu da li je potrošač pošten, jer je sud prvog stupnja utvrdio pravilno da nisu utvrđene okolnosti koje bi ukazivale da je potrošač nepošten i da činjenica što nije dao popis imovine niti suglasnost ne ukazuje na nepoštenje potrošača.

Također, nisu osnovani žalbeni navodi vjerovnika kojima osporava činjenicu da na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje nije neprekinuto trajalo više od tri godine s obzirom da su osnove za plaćanje od kojih je potrošač oslobođen zaprimljene na Fina-i tijekom 2018. do 2020., dakle manje od tri godine. To iz razloga jer je navedena pretpostavka za provođenje jednostavnog postupka stečaja potrošača ispunjena ako potrošač ima evidentiranu bilo koju, jednu ili više neizvršenih osnova za plaćanje u neprekinutom trajanju od tri godine, pri čemu nije bitan broj dana blokade računa po pojedinoj osnovi, nego se ukupan broj dana blokade računa po svim osnovama.

U odnosu na utvrđenje suda prvog stupnja da potrošač ima pokretnine koje su evidentirane u policijskoj upravi i to dva vozila koja su odjavljena prije više od tri godine, navodi se da je navedene činjenice sud prvog stupnja utvrdio vanjskom provjerom imovine potrošača u okviru odredbe čl. 79.f st. 2. ZSP-a.

Nisu osnovani žalbeni navodi vjerovnika da sud prvog stupnja nije utvrdio vrijednost imovine potrošača sukladno čl. 79.f st. 2. ZSP-a jer je sud prvog stupnja utvrdio da je potrošač vlasnik stana u V. G. ali da nekretnine ne mogu biti predmetom postupanja sukladno čl. 79.i st. 10. ZSP-a, da potrošač nema udjela u trgovačkim društvima, da nema vrijednosnih papira i da ne prima dividendu, da ostvaruje primanja i da ima zaštićeni račun od 2013., što ukazuje na činjenicu da potrošač ostvaruje samo nužna sredstva za egzistenciju te da je tijekom 2020. primio ukupnu plaću od 27.350,00 kn, u 2018. dohodak od 4.666,17 kn pa stoga pravilno utvrđuje primjenom odredbe čl. 79.g st. 1. i 4. ZSP-a da je vrijednost imovine potrošača manja od 10.000,00 kn te otvara i zaključuje jednostavni postupak stečaja potrošača i oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnike iz čl. 79.a ZSP-a.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe čl. 380. st. 1. toč. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a i čl. 23. i čl. 79.o ZSP-a žalbu vjerovnika kao neosnovanu je trebalo odbiti i prvostupanjsko rješenje potvrditi pa je stoga odlučeno kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Primjenom odredbe čl. 45. st. 4. ZSP-a odlučeno je da svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka pa je stoga odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

U Rijeci 4. studenoga 2020.

Predsjednica vijeća

Svjetlana Pražić